

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 95

Rozeslána dne 12. září 2011

Cena Kč 33,-

O B S A H:

268. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb
269. Nález Ústavního soudu ze dne 3. srpna 2011 sp. zn. Pl. ÚS 38/09 ve věci návrhu na zrušení přechodných ustanovení k části první, čl. II bodů 3, 4, 5, 6 a 7 zákona č. 183/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 7/2009 Sb.
-

268

VYHLÁŠKA

ze dne 6. září 2011,

kterou se mění vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb

Ministerstvo vnitra stanoví podle § 24 odst. 3 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 186/2006 Sb.:

Čl. I

Tato vyhláška byla oznámena v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, ve znění směrnice 98/48/ES.

Čl. II

Vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, se mění takto:

1. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Střešní plášť

Střešní plášť musí být klasifikován podle české technické normy uvedené v příloze č. 1 části 6 bodu 3. Střešní plášť, který se nachází v požárně nebezpečném prostoru, musí být navržen s klasifikací B_{ROOF} (t3). Střešní plášť, který se nenachází v požárně nebezpečném prostoru, musí být navržen s klasifikací B_{ROOF} (t1). Při navrhování střešního pláště se vychází z požadovaného sklonu podle české technické normy uvedené v příloze č. 1 části 6 bodu 3.“

2. V § 8 odst. 1 se slova „bodu 3“ nahrazují slovy „bodu 4“.

3. V § 8 odst. 2 se slova „české technické normě uvedené v příloze č. 1 části 7 bodu 2“ nahrazují slovy „českých technických normách uvedených v příloze č. 1 části 7 bodech 2 a 3“.

4. V § 9 odstavec 1 zní:

„(1) Elektrické zařízení, jehož chod je při požáru nezbytný k ochraně osob, zvířat nebo majetku, musí být navrženo tak, aby byla při požáru zajištěna dávka elektrické energie za podmínek stanovených čes-

kými technickými normami uvedenými v příloze č. 1 části 1 bodech 1, 2 a 12 a části 4 bodu 1. Druhy a vlastnosti volně vedených vodičů a kabelů elektrických rozvodů jsou uvedeny v příloze č. 2.“

5. V § 10 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „nebo bezpečnostním značením podle české technické normy uvedené v příloze č. 1 části 1 bodu 13“.

6. V § 14 se odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 6 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

7. V § 15 odstavec 5 zní:

„(5) Rodinný dům musí být vybaven zařízením autonomní detekce a signalizace. U rodinného domu s více byty musí být tímto zařízením vybaven každý byt. Zařízení autonomní detekce a signalizace musí být umístěno v části vedoucí k východu z bytu, a jedná-li se o byt s podlahovou plochou větší než 150 m², mezonetový nebo vícepodlažní byt, musí být v jiné vhodné části bytu umístěno další zařízení autonomní detekce a signalizace. U rodinného domu s více byty musí být umístěno další zařízení autonomní detekce a signalizace také v nejvyšším místě společné chodby nebo prostoru.“

8. V § 17 odst. 4, § 17 odst. 8, § 17 odst. 10 a v § 18 odst. 3 se slova „více než třemi“ nahrazují slovy „třemi a více“.

9. V § 17 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 až 10 se označují jako odstavce 5 až 9.

10. V § 17 odst. 6 se za slova „společných prostorech“ vkládají slova „ , s výjimkou společných prostor bez požárního rizika,“.

11. V § 17 odst. 8 písm. b), § 18 odst. 6 písm. b) a v § 19 odst. 3 písm. b) se slovo „čalounické“ nahrazuje slovem „čalouněné“.

12. Za § 17 se vkládá nový § 17a, který včetně nadpisu zní:

„§ 17a

Prostory určené pro ubytování osob

(1) Prostor určený pro ubytování osob ve stavbách jiného než ubytovacího zařízení musí tvořit vždy samostatný požární úsek. V tomto požárním úseku může být umístěno nejvýše 20 lůžek.

(2) Prostor určený pro ubytování osob ve stavbách jiného než ubytovacího zařízení musí být vybaven zařízením autonomní detekce a signalizace.“

13. V § 19 odst. 2 se slovo „konstrukce“ nahrazuje slovy „stěny, stropu a podhledu“.

14. V § 19 odstavec 4 zní:

„(4) Konstrukce lavice nebo sedadla ve shromažďovacích prostorech pevně zabudované, popřípadě k zabudování do těchto prostorů nebo umístění v nich určené, musí být navrženy z výrobků třídy reakce na oheň nejméně D.“

15. V § 20 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Při navrhování stavby vyhlídkové věže se postupuje podle české technické normy uvedené v příloze č. 1 části 1 bodu 1, pokud není dále stanoveno jinak.“

Dosavadní odstavce 1 až 5 se označují jako odstavce 2 až 6.

16. V § 20 odst. 4 se slova „1 a 2“ nahrazují slovy „2 a 3“.

17. V § 21 odstavec 2 zní:

„(2) Garáž, která slouží i pro parkování vozidel s pohonem na plynná paliva, musí být vybavena detektory úniku plynu a účinným větráním v souladu s českou technickou normou uvedenou v příloze č. 1 části 1 bodu 2 a části 17. Požadavek uvedený ve větě první platí i pro příjezdový a výjezdový prostor hromadné garáže sloužící i pro parkování vozidel s pohonem na plynná paliva, pokud je tento prostor delší než 30 m a je obestaven stavebními konstrukcemi alespoň ze tří stran. Posouzení garáže sloužící i pro parkování vozidel s pohonem na plynná paliva a jejího vybavení elektrickým zařízením z hlediska rizika vzniku výbušné atmosféry musí být provedeno v souladu s českými technickými normami uvedenými v příloze č. 1 části 16 bodech 2 až 4.“

18. V § 22 odst. 3 se za slovo „sloužící“ doplňuje slovo „i“.

19. V § 23 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

20. V § 23 se na konci textu odstavce 8 doplňují slova „a 17a“.

21. V § 24 odst. 2 se slova „D-s1-d0“ nahrazují slovy „D-s2-d0“.

22. V § 25 odst. 3 se slova „celkové kapacity skladu“ zrušují.

23. V § 28 odstavec 1 zní:

„(1) Při navrhování stavby zařízení staveniště se postupuje v souladu s českou technickou normou uvedenou v příloze č. 1 části 1 bodu 2.“

24. V § 30 odst. 2 se slova „bodech 1 a 2“ nahrazují slovy „bodech 1, 2 a 5“.

25. V § 30 se odstavec 8 zrušuje.

Dosavadní odstavce 9 a 10 se označují jako odstavce 8 a 9.

26. V § 30 se na konci odstavce 8 doplňuje věta „V podzemní hromadné garáži, která není určena k parkování vozidel s pohonem na plynná paliva, se nesmí používat manipulační vozík s pohonem na plynné palivo, který nemá nádrž na toto palivo pevně zabudovanou.“

27. V příloze č. 1 části 1 bod 10 zní:

„10. ČSN 65 0201 Hořlavé kapaliny – Prostory pro výrobu, skladování a manipulaci“.

28. V příloze č. 1 části 1 se doplňují body 12 až 15, které znějí:

„12. ČSN 73 0848 PBS – Kabelové rozvody

13. ČSN 27 4014 změna Z1 Bezpečnostní předpisy pro konstrukci a montáž výtahů – Zvláštní úpravy výtahů určených pro dopravu osob nebo osob a nákladů – Evakuační výtahy

14. ČSN 73 0875 PBS – Stanovení podmínek pro navrhování elektrické požární signalizace v rámci požárně bezpečnostního řešení

15. ČSN 34 2710 Elektrická požární signalizace – Projektování, montáž, užívání, provoz, kontrola, servis a údržba“.

29. V příloze č. 1 části 2 bod 8 zní:

„8. ČSN 65 0201 Hořlavé kapaliny – Prostory pro výrobu, skladování a manipulaci“.

30. V příloze č. 1 část 3 zní:

„Část 3 Stanovení požárního rizika podle § 4

ČSN EN 1991-1-2 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1 bod 1-2: Obecná zatížení – Zatížení konstrukcí vystavených účinkům požáru“.

31. V příloze č. 1 části 4 se dosavadní text označuje jako bod 1 a doplňuje se bod 2, který zní:

„2. ČSN 73 0821 ed. 2 PBS – Požární odolnost stavebních konstrukcí“.

32. V příloze č. 1 části 5 a 6 znějí:

„Část 5 Třídy reakce na oheň podle § 6

ČSN EN 13 501-1 +A1 Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb – Část 1: Klasifikace podle výsledků zkoušek reakce na oheň

Část 6 Klasifikační normy – požární odolnost střešních pláštů podle § 7

1. ČSN EN 13 501-2 +A1 Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb – Část 2: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti kromě vzduchotechnických zařízení

2. ČSN EN 13 501-3 +A1 Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb – Část 3: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti výrobků a prvků běžných provozních instalací: požárně odolná potrubí a požární klapky

3. ČSN EN 13 501-5 +A1 Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb – Část 5: Klasifikace podle výsledků zkoušek střech vystavených vnějšímu požáru“.

33. V příloze č. 1 části 7 bod 2 zní:

„2. ČSN EN 15 287-1 Komíny – Navrhování, provádění a přejímka komínů – Část 1: Komíny pro otevřené spotřebiče paliv“.

34. V příloze č. 1 části 7 se za bod 2 vkládá nový bod 3, který zní:

„3. ČSN EN 15 287-2 Komíny – Navrhování, provádění a přejímka komínů – Část 2: Komíny pro uzavřené spotřebiče paliv“.

Dosavadní bod 3 se označuje jako bod 4.

35. V příloze č. 1 části 11 bod 1 zní:

„1. ČSN 73 0865 PBS – Hodnocení odkapávání hmot z podhledů stropů a střech“.

36. V příloze č. 1 část 12 zní:

„Část 12 Navrhování stabilních hasicích zařízení podle § 21

ČSN EN 12845 +A2 Stabilní hasicí zařízení – Sprinklerová zařízení – Navrhování, instalace a údržba“.

37. V příloze č. 1 části 13 bod 1 zní:

„1. ČSN 65 0201 Hořlavé kapaliny – Prostory pro výrobu, skladování a manipulaci“.

38. V příloze č. 1 část 15 zní:

„Část 15 Určení počtu hasicích přístrojů – příloha č. 4

1. ČSN EN 3-7 +A1 Přenosné hasicí přístroje – Část 7: Vlastnosti, požadavky na hasicí schopnost a zkušební metody

2. ČSN EN 3-10 Přenosné hasicí přístroje – Část 10: Ustanovení pro hodnocení shody přenosného hasicího přístroje podle EN 3-7

3. ČSN EN 2 Třídy požárů“.

39. V příloze č. 1 část 16 zní:

„Část 16 Stanovení požadavků z hlediska nebezpečí požáru a výbuchu – § 25

1. ČSN EN 1127-1 Výbušná prostředí – Prevence a ochrana proti výbuchu – Část 1: Základní koncepce a metodika

2. ČSN EN 60079-10-1 Výbušné atmosféry – Část 10-1: Určování nebezpečných prostorů – Výbušné plynné atmosféry

3. ČSN EN 60079-14 ed. 3 Výbušné atmosféry – Část 14: Návrh, výběr a zřizování elektrických instalací

4. ČSN EN 60079-14 ed. 2 Elektrická zařízení pro výbušnou plynovou atmosféru – Část 14: Elektrické instalace v nebezpečných prostorech (jiných než důlních)“.

40. V příloze č. 1 se doplňuje část 17, která zní:

„Část 17 Další požadavky na garáže

ČSN 73 6058 Jednotlivé, řadové a hromadné garáže“.

41. Příloha č. 2 zní:

„Příloha č. 2 vyhlášky č. 23/2008 Sb.

Druhy a vlastnosti volně vedených vodičů a kabelů elektrických rozvodů

A. Volně vedené kabely a vodiče zajišťující funkci a ovládání požárně bezpečnostních zařízení		Druh vodiče nebo kabelu			
		I	II	III	IV
a)	domácí rozhlas podle ČSN 73 0802, evakuační rozhlas podle ČSN 73 0831, zařízení pro vizuální vyhlášení poplachu podle ČSN 73 0833, nouzový zvukový systém podle ČSN EN 60849		x	x	x
b)	nouzové a protipanické osvětlení		x	x	x
c)	osvětlení chráněných únikových cest a zásahových cest			x	x
d)	evakuační a požární výtahy		x	x	x
e)	větrání únikových cest			x	x
f)	stabilní hasicí zařízení		x	x	x
g)	elektrická požární signalizace		x	x	x
h)	zařízení pro odvod kouře a tepla		x	x	x
i)	posilovací čerpadla požárního vodovodu		x	x	x
B. Volně vedené vodiče a kabely zajišťující funkci zařízení, jejichž chod je při požáru nezbytný k ochraně osob, zvířat a majetku v prostorech požárních úseků vybraných druhů staveb					
a)	zdravotnická zařízení				
	1. jesle	x		x	
	2. lůžková oddělení nemocnic	x		x	
	3. JIP, ARO, operační sály	x		x	
	4. lůžkové části zařízení sociální péče	x		x	
b)	stavby s vnitřními shromažďovacími prostory (například školy, divadla, kina, kryté haly, kongresové sály, nákupní střediska, výstavní prostory, odbavovací haly letištních, železničních a autobusových terminálů)				
	1. shromažďovací prostor	x			

	2. prostory určené pro veřejnost	x		x	
c)	stavby pro bydlení (mimo rodinné domy)				
	1. únikové cesty			x	
d)	stavby pro ubytování více než 20 osob (například hotely, internáty, lázně, koleje, ubytovny apod.)				
	1. společné prostory (haly, recepce, jídelny, menzy, restaurace)	x		x	
Vysvětlivky:	I – kabel D _{ca} II – kabel B2 _{ca} III – kabel B2 _{ca} s1,d1 v případě instalace v chráněné únikové cestě IV – kabel funkční při požáru				

Volně vedenými vodiči a kabely se rozumí nechráněné elektrické rozvody (nikoli pohyblivé), které jsou vystaveny možným účinkům požáru a jejichž uložení a ochrana neodpovídá podmínkám stanoveným českými technickými normami uvedenými v příloze č. 1 části 1 bodech 1, 2, 14 a 15 a části 4.

Pokud se v požárním úseku nachází více prostorů, je nutno pro požární úsek splnit veškeré požadavky pro jednotlivé prostory.

Kabely a vodiče funkční při požáru se klasifikují třídou funkčnosti P15(30, 60, 90,120)-R nebo PH15(30, 60, 90,120)-R v minutách. Třídy funkčnosti kabelů anebo vodičů se prokazují zkouškou.

Kabely a vodiče funkční při požáru se instalují tak, aby alespoň po dobu požadovaného zachování funkce nebyly při požáru narušeny okolními prvky nebo systémy, například jinými instalačními a potrubními rozvody, stavebními konstrukcemi a dílci.“.

42. V příloze č. 3 bod 3 zní:

„3. Každá neprůjezdná jednoruhová přístupová komunikace delší než 50 m, pokud je komunikací jedinou, musí být na svém zakončení navržena se smyčkovým objezdem nebo plochou umožňující otáčení vozidla. Délka a velikost smyčkového objezdu nebo plochy umožňující otáčení se do celkové délky jednoruhové přístupové komunikace nezapočítává. Plocha umožňující otáčení vozidla může mít tvar písmene T na konci jednoruhové komunikace s rameny minimálně dlouhými 10 m na každou stranu v šířce jednoho pruhu komunikace od osy jednoruhové přístupové komunikace nebo může být provedena rozšířením pruhu na konci komunikace na šířku minimálně 20 m v minimální délce 20 m.“.

43. V příloze č. 3 bod 5 včetně poznámky pod čarou č. 16 zní:

„5. Stavba a nástupní plocha pro požární techniku se umísťuje a navrhuje mimo ochranné pásmo nadzemního vedení vysokého napětí s vodiči bez izolace¹⁶⁾ takovým způsobem, který umožňuje příjezd a provedení zásahu mimo ochranné pásmo.

¹⁶⁾ § 22 až 54 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění zákona č. 670/2004 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb. a zákona č. 158/2009 Sb.“.

44. V příloze č. 3 se doplňuje bod 9, který zní:

„9. Měníč napětí s odpojovačem se v instalaci fotovoltaické výrobní elektrárny umísťuje tak, aby stejnosměrná část rozvodu, která zůstává pod stálým napětím, byla co nejkratší. Střešní nebo fasádní instalace fotovoltaických panelů nesmí svým provedením znemožňovat odvětrání objektu či prostoru, omezit provoz, opravy a údržbu spalinových cest, ani bránit přístupu jednotek požární ochrany při zásahu.“.

45. V příloze č. 6 části B bodu B.1 písmeno b) zní:

„b) hořlavé látky uvedené v písmeni a) nesmí být použity pod stropem i v jiných prostorech určených pro více než 10 osob, pokud celková plocha použití zahrnuje více než 30 % plochy pod stropem. Hořlavé látky nesmí být dále použity v prostoru pod stropem přede dveřmi a za dveřmi, a to v ploše odpovídající trojnásobku šíře dveří, vymezené částí kruhu k ose dveří.“.

Čl. III

Přechodná ustanovení

1. V garáži, jejíž stavba byla zahájena nebo jejíž užívání bylo započato přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, lze parkovat vozidla s pohonem na plynná paliva za podmínek uvedených v § 21 odst. 2 vyhlášky č. 23/2008 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

2. Při provádění stavby, o jejímž umístění bylo pravomocně rozhodnuto v územním řízení nebo byl vydán územní souhlas podle jiného právního předpisu přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, u stavby,

u které byla zpracována projektová dokumentace, k níž bylo vydáno souhlasné stanovisko podle jiného právního předpisu, a dále i u stavby, jejíž užívání bylo započato přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, se po dni nabytí účinnosti této vyhlášky postupuje podle vyhlášky č. 23/2008 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

Čl. IV

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem ode dne jejího vyhlášení.

Ministr:

Kubice v. r.

269**N Á L E Z****Ústavního soudu****Jménem republiky**

Ústavní soud rozhodl pod sp. zn. Pl. ÚS 38/09 dne 3. srpna 2011 v plénu složeném z předsedy soudu Pavla Rychetského a soudců Stanislava Balíka, Františka Duchoně (soudce zpravodaj), Vlasty Formánkové, Vojena Güttlera, Pavla Holländera, Ivany Janů, Vladimíra Kůrky, Dagmar Lastovecké, Jana Musila, Jiřího Nykodýma, Miloslava Výborného, Elišky Wagnerové a Michaely Židlické o návrhu Nejvyššího správního soudu na zrušení přechodných ustanovení k části první, čl. II bodů 3, 4, 5, 6 a 7 zákona č. 183/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 7/2009 Sb.,

takto:

Návrh se zamítá.**Odůvodnění****I. Obsah návrhu a argumentace navrhovatele**

1. Dne 18. prosince 2009 byl Ústavnímu soudu doručen návrh Nejvyššího správního soudu (dále též jen „navrhovatel“) na zrušení přechodných ustanovení k části první, čl. II bodů 3, 4, 5, 6 a 7 zákona č. 183/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 7/2009 Sb. Jedná se o zákon, kterým byl mj. změněn zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zmíněný článek II, u něhož je navrženo zrušení bodů 3 až 7, zní celý takto:

„Čl. II**Přechodná ustanovení**

1. Bylo-li rozhodnutí prezidia o vyhlášení výběrového řízení zveřejněno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použijí se na toto výběrové řízení dosavadní právní předpisy.
2. Navrhla-li Komora ministrovi odvolání exekutora přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použijí se na jeho odvolání dosavadní právní předpisy.
3. Nestanoví-li se dále jinak, použije se pro kárné řízení, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zákon č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Kárné provinění se posoudí a kárné opatření se uloží podle dosavadních právních předpisů.

4. Rozhodne-li kárná komise přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 120 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a nevyhotoví-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona písemné rozhodnutí nebo je neodešle kárně obviněnému exekutorovi nebo kandidátovi, o návrhu rozhodne znovu Nejvyšší správní soud. Obdobně se postupuje, rozhodne-li prezidium o odvolání přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 121 odst. 4 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a nevyhotoví-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona písemné rozhodnutí nebo je neodešle kárně obviněnému.
 5. Neuplynula-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona lhůta pro podání odvolání proti rozhodnutí kárné komise nebo začala-li tato lhůta běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, odvolání se podá k Nejvyššímu správnímu soudu, nebylo-li přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podáno ke kárné komisi. Pro délku odvolací lhůty se použijí dosavadní právní předpisy.
 6. Na řízení o odvolání, o kterém nebylo rozhodnuto přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i o odvolání podle bodu 4 věty druhé, se použijí přiměřeně ustanovení zákona o řízení ve věcech soudců a státních zástupců. O odvolání rozhodují senáty, které jednájí a rozhodují v řízení ve věcech soudců. Nezamítne-li Nejvyšší správní soud odvolání, napadené rozhodnutí zcela nebo zčásti zruší a sám ve věci rozhodne.
 7. Komora odevzdá Nejvyššímu správnímu soudu podklady a spisy k řízením podle bodů 3 až 6 do 1 měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“
2. Důvodem návrhu na zrušení bodů 3 až 7 shora je podle navrhovatele skutečnost, že dnem účinnosti zákona č. 183/2009 Sb. převzal rozhodování v kárných věcech soudních exekutorů. Dne 13. července 2009 byl navrhovatel, v souladu s přechodnými ustanoveními zmíněného zákona, předán Exekutorskou komorou České republiky spis ve věci kárného řízení proti soudnímu exekutorovi JUDr. I. L. Exekutorská komora České republiky jej kárné obžaloby zprostila, rozhodnutí však nebylo přede dnem účinnosti zákona č. 183/2009 Sb. vyhotoveno písemně a spis byl, podle bodu 4 zmíněných přechodných ustanovení, předán k rozhodnutí navrhovatel. Ten usnesením ze dne 2. prosince 2009 č. j. 11 Kse 3/2009-51 přerušil v dané věci řízení a podal k Ústavnímu soudu návrh na zrušení části shora označených přechodných ustanovení zákona č. 183/2009 Sb. pro jejich rozpor s ústavním pořádkem.
3. Navrhovatel poukázal na skutečnost, že Poslanecká sněmovna přijala zákon č. 183/2009 Sb. již při jeho prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, (dále též jen „jednacím řád Poslanecké sněmovny“). Podle navrhovatele nebyly splněny podmínky pro novelizaci kárného řízení exekutorů podle citovaného ustanovení jednacího řádu Poslanecké sněmovny, neboť se jedná o výjimečný postup, který musí být náležitě odůvodněn. Odůvodnění vlády se opíralo pouze o fakt nespustění centrální evidence exekucí ze strany Exekutorské komory České republiky. Změna právní úpravy kárného řízení soudních exekutorů nesouvisela s důvodem vyjádřeným v důvodové zprávě pro zrychlenou legislativní proceduru, nebyla dostatečně naléhavá, a neprošla tak řádným legislativním procesem. Návrh zákona byl Poslanecké sněmovně předložen dne 14. dubna 2009 a již 16. dubna 2009 byl předložen další návrh na změnu kárného řízení exekutorů, který byl přijat v řádném legislativním procesu pod č. 286/2009 Sb. Podle předkládací zprávy byl návrh zákona č. 183/2009 Sb. projednán v připomínkovém řízení se všemi ministerstvy, dalšími správními úřady a soudy od krajského stupně výše, ale ve skutečnosti nebyly ani krajské ani vyšší soudy do připomínkového řízení zařazeny. K podání připomínek nebyl pozván ani Nejvyšší správní soud, ačkoli se ho tato nová právní úprava bezprostředně týkala. Změna právní úpravy kárného řízení soudních exekutorů, k níž došlo zákonem č. 183/2009 Sb., nesouvisela s důvodem vyjádřeným v důvodové zprávě pro zrychlenou legislativní proceduru, ani v sobě neobsahovala naléhavost pro takovýto způsob projednání. Jednalo se tedy o zneužití § 90 odst. 2 jednacího řádu Posla-

necké sněmovny, takže zmíněná právní úprava vlastně neprošla řádným legislativním procesem.

4. Napadená zákonná úprava vyvolává nepřípustnou pravou retroaktivitu, neboť aplikace přechodných ustanovení k zákonu č. 183/2009 Sb. v již zahájených řízeních ve svém důsledku znamená vedení kárného řízení před Nejvyšším správním soudem znovu od počátku, bez možnosti přihlídnutí k úkonům, které již byly v řízení učiněny podle právní úpravy předchozí, do 25. června 2009. Takový postup je podle názoru navrhovatele v rozporu se zásadou ekonomie, efektivity řízení, právem na legitimní očekávání účastníků řízení ohledně dodržení zásady zákazu retroaktivity i právem na spravedlivý proces.
5. Pochybnosti vzbuzuje rovněž právní úprava obsažená pod body 4 a 6 přechodných ustanovení, které zakládají pravomoc Nejvyššího správního soudu znovu vydat ve věci rozhodnutí, a to i v případech, kdy kárná komise či prezidium Exekutorské komory České republiky již ve věci rozhodly, ale rozhodnutí nebylo dosud písemně vyhotoveno nebo odesláno. Na již vydané a vyhlášené rozhodnutí se tak, v důsledku jeho nevyhotovení nebo neodeslání, hledí jako na dosud nerozhodnutou věc, v níž bude dále rozhodovat jiný orgán (Nejvyšší správní soud), za použití jiných pravidel. K uvedené situaci může dojít i v rámci probíhajícího odvolacího řízení, takže ve věci bude znovu rozhodováno v prvním stupni. Navrhovatel považuje za spornou rovněž úpravu bodu 5 přechodných ustanovení, neboť o podaném odvolání nemůže vést odvolací řízení. Uvedený postup je rovněž v rozporu se zásadou zákazu *reformatio in peius*, obsaženou v § 32 písm. c) a § 35 odst. 2 kárného řádu Exekutorské komory České republiky (pozn. red.: uvedená ustanovení kárného řádu byla zrušena), kterou podle nové úpravy již kárný senát není vázán.
6. Aplikace přechodných ustanovení proto vede k porušení práva na spravedlivý proces, zakotveného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a v čl. 6 odst. 2 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Navrhovatel odkázal na rozsudky Evropského soudu pro lidská práva ve věci *De Geouffre de la Pradelle* proti Francii, *Bellet* proti Francii a *Coeme* proti Belgii. Uvedl, že rozhodování ve věcech soudních exekutorů, za současné aplikace exekučního řádu a zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, odkazujícího dále na přiměřené použití zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, nelze označit za soudní řízení podle jasných procesních pravidel.

II. Vyjádření účastníků řízení

7. Předseda Poslanecké sněmovny ve svém vyjádření shrnul postup přijímání zákona č. 183/2009 Sb. a poukázal na to, že podmínka k postupu podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb., (podle kterého je Poslanecká sněmovna oprávněna k přijetí zákona již v prvním čtení), kterou je odůvodnění takového postupu v důvodové zprávě k jeho návrhu, byla v daném případě splněna. Posouzení dostatečnosti odůvodnění je na Poslanecké sněmovně, takže předložený návrh projednala za dodržení zákonných podmínek. Vláda ve sněmovním tisku č. 799, kterým zákon č. 183/2009 Sb. předložila, uvedla, že navrhovaná právní úprava odpovídá ústavnímu pořádku a neodporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána. Zákodárný sbor tedy jednal v přesvědčení, že přijímaný zákon je v souladu s Ústavou České republiky.
8. Předseda Senátu zrekapituloval postup, kterým Senát na své 7. schůzi schválil návrh zákona č. 183/2009 Sb., ve znění již schváleném Poslaneckou sněmovnou. Uvedl, že v rámci projednávání návrhu se během rozpravy diskutující rozdělili na dvě skupiny. První podporovala urychlené přijetí novely s ohledem na liknavost Exekutorské komory České republiky při

uplatňování kárné odpovědnosti soudních exekutorů. Druhá pak poukázala na určitou „zbrkllost“ v procesu přípravy zákonné předlohy a jejím projednání v režimu § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny a požadovala odklad účinnosti projednávaného zákona. Navrhovatelem tvrzeným porušením práva legitimního očekávání, v důsledku nemožnosti kárně obviněného soudního exekutora dovolat se zákazu reformatio in peius, se Senát nezabýval kromě jiného i proto, že tento princip není v exekučním řádu upraven. Je zakotven až v kárném řádu vydaném Exekutorskou komorou České republiky, jímž však překročila rozsah zmocnění podle § 114 exekučního řádu, ve znění účinném před novelou, které dovolovalo upravit v kárném řádu pouze řízení před kárnou komisí.

9. Návrh byl zaslán k vyjádření i Ministerstvu spravedlnosti, které uvedlo, že v době rozhodování o zmíněné novele zákona bylo naprosto zřejmé, že kárné orgány Exekutorské komory České republiky neplnily svou úlohu. Délka kárného řízení byla nepřiměřeně dlouhá, v některých případech trvala až 6 let. Počet nevyřízených věcí byl stále vysoký a rok od roku se zvyšoval. Ve srovnání s ostatními profesními komorami (notářskou a advokátní) nebyl účel kárných řízení vedených Exekutorskou komorou České republiky podle úpravy účinné do 25. 6. 2009 vůbec naplněn. O nezbytnosti okamžitého přechodu kárné agendy na jiný, nezávislý orgán byla tehdy zřetelná shoda napříč politickými stranami zastoupenými v Parlamentu České republiky.
10. Průběh legislativního procesu charakterizoval široký souhlas poslanců „napříč politickými stranami“ a následně i senátorů. Po obecné rozpravě Poslanecká sněmovna odhlasovala (pod poř. č. 75) usnesení o projednání návrhu tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení. Z přítomných 154 poslanců hlasovalo 145 poslanců pro, proti nebyl žádný. Po následné podrobné rozpravě proběhlo, pod poř. č. 77, hlasování o celém návrhu, kterého se zúčastnilo 160 poslanců, pro hlasovalo 151 poslanců, proti nebyl žádný. V této souvislosti ministerstvo poukázalo na argumenty v bodě 18 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 12/10 ze dne 7. 9. 2010 (269/2010 Sb.).
11. Cílem této nové právní úpravy bylo s okamžitou platností odejmout orgánům Exekutorské komory České republiky veškeré pravomoci v oblasti rozhodování o kárných proviněních. Aby byla garantována kvalita rozhodování o kárné odpovědnosti soudních exekutorů a obnovena důvěra v odpovědnostní systém, byl za rozhodující orgán vybrán speciální senát Nejvyššího správního soudu, který zaručí nezávislost a nestrannost daného procesu. Nová úprava obстоjí i v testu ústavnosti, protože odpovídá kritériím účelnosti, potřebnosti a přiměřenosti.

III. Aktivní legitimace navrhovatele

12. Návrh je podán podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky. V posuzovaném případě je nezbytná přímá aplikace napadených ustanovení navrhovatelem, takže jeho aktivní legitimace je dána.

IV. Ústavní konformita legislativního procesu

13. Návrh zákona č. 183/2009 Sb. byl Poslanecké sněmovně předložen vládou dne 14. dubna 2009 jako sněmovní tisk č. 799 tak, aby s ním podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení. Podle tohoto ustanovení: „Navrhovatel může, současně s návrhem zákona, navrhnout Sněmovně, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení. Odůvodnění takového návrhu musí být uvedeno v důvodové zprávě. V případě, že důvodem je provedení závazků vyplývajících ze smluv, kterými je Česká republika vázána, předloží předkladatel k návrhu český překlad úplného znění těch právních norem, které mají být provedeny.“.

14. Sněmovní tisk byl projednán v prvním čtení dne 29. dubna 2009 a návrh zákona byl přijat hlasováním č. 77 (pro hlasovalo 151 ze 160 přítomných poslanců), usnesením č. 1183. Poslanecká sněmovna postoupila návrh zákona Senátu dne 15. 5. 2009. Garančním výborem byl ústavně-právní výbor, který přijal k tomuto tisku dne 20. 5. 2009 usnesení č. 26 a dne 28. 5. 2009 usnesení č. 27 (senátní tisk č. 72/1). Senát zařadil tisk na svou 7. schůzi a projednal jej 28. 5. 2009 usnesením č. 186 vydaným po hlasování č. 9 (pro hlasovalo 55 z 69 přítomných senátorů) s výsledkem – schvaluje. Zákon byl tedy přijat a vydán v mezích ústavně stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

V. Upuštění od ústního jednání

15. Účastníci řízení souhlasili s upuštěním od ústního jednání v této věci. Proto Ústavní soud v souladu s ustanovením § 44 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, rozhodl bez ústního jednání.

VI. Obsahový soulad napadeného zákonného ustanovení s ústavním pořádkem

16. Poté, co Ústavní soud posoudil argumenty navrhovatele obsažené v návrhu a konfrontoval je s napadenými přechodnými ustanoveními zákona č. 183/2009 Sb., dospěl k závěru, že návrh je nedůvodný.
17. Kárná odpovědnost soudních exekutorů, upravená původně zákonem č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, byla v rychlém sledu za sebou novelizována zákonem č. 183/2009 Sb., a poté zákonem č. 286/2009 Sb. Podle § 114 exekučního řádu, ve znění účinném do 25. června 2009, (upravujícího kárnou odpovědnost soudních exekutorů v hlavě X) měla kárná komise 9 členů, kteří ze svého středu volili jejího předsedu a místopředsedu. Zákonem č. 183/2009 Sb., který vstoupil v platnost dne 26. června 2009, bylo ustanovení § 114 exekučního řádu zrušeno a podle § 121 exekučního řádu ve znění stanoveném zákonem č. 183/2009 Sb. se na kárné řízení použila obdobně ustanovení zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 4 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění účinném do 31. října 2009, tj. do účinnosti novely exekučního řádu provedené zákonem č. 286/2009 Sb., v řízení ve věcech soudců (a tedy i soudních exekutorů) kárný soud jedná a rozhoduje v senátech složených z předsedy senátu, jeho zástupce, soudce a 3 přísedících. Předseda senátu je soudcem Nejvyššího správního soudu (resp. Nejvyššího soudu), jeho zástupce je soudcem Nejvyššího soudu (resp. Nejvyššího správního soudu) a další člen senátu z řad soudců je soudcem vrchního, krajského nebo okresního soudu. Přísedícím je nejméně jeden státní zástupce, jeden advokát a jedna osoba vykonávající jiné právnické povolání.
18. Zákonem č. 286/2009 Sb., který se stal účinným od 1. listopadu 2009, byl změněn zákon č. 7/2002 Sb. v tom smyslu, že novým ustanovením § 4b zavedl kárné senáty ve věcech soudních exekutorů, které se skládají z předsedy senátu, jeho zástupce a 4 přísedících. Předseda senátu je soudcem Nejvyššího správního soudu, jeho zástupce je soudcem Nejvyššího soudu, dva z přísedících jsou soudní exekutoři, mezi přísedícími, kteří nejsou soudními exekutory, musí být vždy nejméně jeden advokát a jedna osoba vykonávající jiné právnické povolání.
19. Podle navrhovatele nebyly splněny předpoklady pro projednání návrhu zákona č. 183/2009 Sb. Poslaneckou sněmovnou již v prvním čtení, což mělo být porušením řádného legislativního procesu. Ústavnost jednotlivých etap zákonodárného procesu je Ústavní soud příslušný

posuzovat pouze v rámci kompetencí vymezených mu čl. 87 odst. 1 Ústavy České republiky. Podle navrhovatele Poslanecká sněmovna nebyla oprávněna schválit předložený návrh zákona v prvním čtení, protože pro to nebyly splněny zákonné podmínky. Z podkladů, které má Ústavní soud k dispozici, vyplývá, že usnesením č. 1183, přijatým po projednání návrhu v obecné rozpravě, Poslanecká sněmovna souhlasila s jeho projednáváním tak, aby s ním mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení s tím, že vláda jako předkladatel návrhu splnila zákonné podmínky pro takový postup. Za této situace se jednalo jen o projev autonomního rozhodování Poslanecké sněmovny, učiněný v souladu s relevantní právní úpravou. Počet poslanců hlasujících jak pro postup podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, tak pro přijetí zmíněného zákona prokazuje, že v této věci panovala v Poslanecké sněmovně všeobecná shoda. V základních parametrech tato věc odpovídá i závěrům Ústavního soudu vyjádřeným v bodě 18 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 12/10 ze dne 7. 9. 2010. Ústavní soud proto uzavírá, veden principem „minimalizace zásahu“, že zmíněná rozhodnutí Poslanecké sněmovny byla přijata ústavně konformním způsobem.

20. Navrhovatel dále rozebral jednotlivé body přechodných ustanovení zákona č. 183/2009 Sb., které podle jeho názoru zakotvují pravou, a tedy nepřipustnou retroaktivitu.
21. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 21/96 ze dne 4. 2. 1997 (N 13/7 SbNU 87; 63/1997 Sb.) stanovil Ústavní soud základní hlediska posuzování ústavnosti retroaktivní právní úpravy [uvedený právní názor byl pak potvrzen v řadě dalších rozhodnutí, srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 35/08 ze dne 7. 4. 2009 (N 83/53 SbNU 51; 151/2009 Sb.), stanovisko pléna sp. zn. Pl. ÚS-st. 27/09 ze dne 28. 4. 2009 (ST 27/53 SbNU 885; 136/2009 Sb.) a jiné]. Konstatoval, že: „K základním principům vymezujícím kategorii právního státu patří princip ochrany důvěry občanů v právo a s tím související princip zákazu zpětné účinnosti právních norem ... Pro pravou retroaktivitu tudíž platí, že *lex posterior* ruší (neuznává) právní účinky v době účinnosti *legis prioris*, popřípadě vyvolává nebo spojuje práva a povinnosti subjektů s takovými skutečnostmi, jež v době účinnosti *legis prioris* neměly povahu právních skutečností.“
22. Obecně tedy platí, že retroaktivita právních norem, tedy jejich zpětná působnost, je nepřipustná. Za jistých okolností je však přípustná tzv. „retroaktivita nepřímá“, což je situace, kdy se nová právní norma sice vztahuje i na právní vztahy vzniklé před její účinností, ale jen od doby účinnosti této nové právní normy. Předmětem návrhu je dílčí procesní právní úprava kárného řízení s exekutory, v podobě přechodných ustanovení. Při hodnocení otázky retroaktivity v této části procesního práva je nutno přihlédnout k ustanovení § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, podle kterého „nestanoví-li tento zákon jinak, nebo nevyplývá-li z povahy věci něco jiného, v kárném řízení se přiměřeně použijí ustanovení trestního řádu“. Pokud jde o časovou působnost trestního řádu, platí zde zásada, že od data účinnosti nového procesního předpisu se ve věci postupuje podle nových ustanovení. Jen výjimečně, je-li to pro obviněného příznivější, připouští trestní řád aplikaci předchozí procesní právní úpravy. Tak tomu je např. v § 463 odst. 1 trestního řádu, pokud jde o posuzování podmínek pro obnovu řízení. Lze tedy uzavřít, že část přechodných ustanovení zákona č. 183/2009 Sb., navrhovatelem navržená ke zrušení, představuje jen retroaktivitu nepravou, v procesním právu přípustnou, která do základních práv exekutorů nijak nezasáhla z důvodů níže vyložených. Exekutorům je tímto dán k dispozici celý nový proces, před vysoce kvalifikovaným senátem Nejvyššího správního soudu, jehož složení zajišťuje dodržení všech zásad spravedlivého procesu.
23. V tomto případě byla zákonem č. 183/2009 Sb. novelizována ustanovení exekučního řádu upravující kárnou odpovědnost soudních exekutorů tak, že rozhodování o jejich kárných proviněních bylo z jejich vlastního samosprávného orgánu (Exekutorské komory České republiky) přeneseno na Nejvyšší správní soud. Ten pak rozhoduje podle ustanovení upravujících kárné řízení ve věcech soudců, zakotvených zákonem č. 7/2002 Sb.

24. Otázkou možných výjimek z nepřipustnosti retroaktivity právních norem se Ústavní soud zabýval ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 21/96 ze dne 4. února 1997 (N 13/7 SbNU 87; 63/1997 Sb.), ve kterém vyslovil, že zrušení staré a přijetí nové právní úpravy je nutně spjato se zásahem do principů rovnosti a ochrany důvěry občana v právo. Dochází k tomu v důsledku ochrany jiného veřejného zájmu či základního práva a svobody. Posuzování tohoto konfliktu hlediskem proporcionality s ohledem na intertemporalitu by mělo vést k závěru o druhu legislativního řešení časového střetu právních úprav. Proporcionalitu lze přitom charakterizovat tak, že vyšší stupeň intenzity veřejného zájmu, resp. ochrany základních práv a svobod, odůvodňuje vyšší míru zásahu do principů rovnosti a ochrany důvěry občana v právo novou právní regulací. Platí tu zároveň maxima příkazující v případě omezení základního práva, resp. svobody, šetřit jeho podstatu a smysl (čl. 4 odst. 4 Listiny). K osvětlení otázky, kdy lze výjimky z principu zákazu pravé retroaktivity připustit, Ústavní soud citací právní teorie uvedl: »Pravou retroaktivitu „lze ospravedlniti nanejvýše tam, kde právní povinnost pro minulost stanovená již dříve alespoň jako mravní povinnost byla pociťována“ (A. Procházka, *Retroaktivita zákonů*, In: *Slovník veřejného práva*, sv. III, Brno 1934, s. 800) ... Kritériem připustnosti výjimek z principu zákazu pravé retroaktivity je legislativní zásada „ochrany oprávněné důvěry ve stálost právního řádu“ (A. Procházka, *Základy práva intertemporálního*, Brno 1928, s. 111).«.
25. Podle předkladatele zmíněné novely zákona (ministra spravedlnosti) bylo důvodem navržené změny v kárných řízeních, až dosud vedených Exekutorskou komorou České republiky, odstranit zmíněnou nefunkční úpravu a nahradit ji řízením před Nejvyšším správním soudem. Zmíněný postup byl zvolen v důsledku mnoha excesů, ke kterým docházelo v činnosti soudních exekutorů zejména v posledních letech. Podle statistických čísel, která Ministerstvo spravedlnosti zpracovalo k 20. únoru 2009, bylo ze 116 návrhů, podaných v letech 2002 až 2008, pravomocně skončeno 75 věcí, z nichž k postihu exekutora došlo pouze v 21 případech. Z toho bylo 10 napomenutí a v 11 případech byla uložena pokuta. Vůbec nebylo rozhodnuto o 33 návrzích a zbytek připadl na rozhodnutí dosud nepravomocná.
26. V nedávném nálezu sp. zn. Pl. ÚS 15/10 ze dne 25. 1. 2011 (39/2011 Sb.) Ústavní soud opakovaně dovodil, že zákonodárná moc je ve své činnosti vedena příkazem proporcionality (přiměřenosti) a zákazem legislativní svévole. Východiskem je test ústavnosti napadeného právního předpisu, založený na postupném zkoumání splnění tří podmínek pro ústavněprávní akceptaci tohoto předpisu: vhodnosti (účelu), potřebnosti (nezbytnosti) a přiměřenosti. V rámci tohoto testu ústavnosti jde o posouzení toho, zda zvolený prostředek (zásah) je vůbec způsobilý dosáhnout zamýšleného cíle, zda neexistuje šetrnější prostředek, který by mohl vést k obdobnému efektu, a konečně, zda nedochází k přílišnému a nedůvodnému upřednostňování jednoho základního práva před právem jiným. Přitom musí platit, že čím intenzivnější zásah veřejná moc činí, tím silnější musí na tomto omezení existovat legitimní obecný zájem [srov. též nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 10. 1996 sp. zn. Pl. ÚS 15/96 (N 99/6 SbNU 213; 280/1996 Sb.)].
27. Účelem napadených ustanovení bylo rychle a jasně překlenout prostor mezi starou a novou procesní právní úpravou kárného řízení s exekutory. Ústavní soud má za to, že po praktických zkušenostech s excesy v práci exekutorů a po bezzubém rozhodování Exekutorské komory České republiky o návrzích na jejich kárný postih je předání této kompetence Nejvyššímu správnímu soudu jistě legitimním cílem. Do kompetence tohoto soudu se tak dostává, k dosavadnímu rozhodování o kárných řízeních se soudci a státními zástupci, i řízení o kárných postizích třetí skupiny pracovníků v justici, tedy exekutorů. Napadená ustanovení jsou tak způsobilá dostát požadavkům stanoveným v čl. 1 a 4 Ústavy České republiky.
28. Pokud jde o potřebnost dané úpravy z pohledu její šetrnosti ve vztahu k základním právům, která byla podle navrhovatele porušena, je zřejmé, že dosavadní způsob rozhodování Exekutorské komory České republiky o návrzích na kárný postih exekutorů vyvolával déletrvajících

pochybnosti o zájmu této komory na rychlém, účelném a objektivním kárném řízení, splňujícím zásady spravedlivého procesu. Výsledky „činnosti“ této komory byly pak bezprostředním spouštěčem, který vyvolal zmíněné zákonné řešení, o němž v Poslanecké sněmovně nastal nebývalý souhlas. Z pohledu principu potřeby je v této věci dáno racionální spojení mezi cílem, tj. důsledným a spravedlivým kárným řízením, a prostředky vybranými k jeho prosazení, tj. předání celé této kompetence Nejvyššímu správnímu soudu. Nová právní úprava je tedy prostředkem šetrným a nezbytným ve vztahu k zajištění práva na spravedlivý proces (čl. 36 Listiny a čl. 6 Úmluvy).

29. Z hlediska kritéria přiměřenosti platí, že újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli. Opatření mající vliv na základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních. Ústavní soud neshledal, že by napadená ustanovení neústavním postupem omezovala právo na spravedlivý proces těch subjektů, proti kterým je kárné řízení vedeno (soudní exekutoři). Na základě nové, navrhovatelem kritizované, právní úpravy mají totiž k dispozici celý proces, vedený od samého počátku, před vysoce kvalifikovaným senátem Nejvyššího správního soudu, jehož složení zajistí rovné, spravedlivé a nezávislé posouzení všech případů bez ohledu na to, v jakém stadiu řízení mu byly postoupeny. Právě jednotlivá, navrhovatelem kritizovaná, přechodná ustanovení zákona pamatují na všechny možnosti v již započatém a nedokončeném procesu tak, že se vše vrací na samý počátek. Všichni exekutoři, proti nimž byl návrh podán, budou v rovném postavení a nikdo z nich nebude mít, v důsledku této nové právní úpravy, ani výhody ani nevýhody.
30. Lze tak uzavřít, že veřejný zájem na důsledném a nestranném rozhodování o kárných návrzích proti exekutorům je zajištěn tím, že v kárných řízeních s exekutory rozhoduje zvláštní senát Nejvyššího správního soudu, tedy vrcholná soudní instance, garantující nezávislost a nestrannost celého procesu. K tomu lze dodat, že pokud je stejná právní úprava kárného procesu vhodná pro soudce a státní zástupce, nemůže být nevhodná i pro exekutory. Cílem navrhovatelem napadených přechodných ustanovení bylo jen rychle a účelně překlenout prostor mezi starou a novou procesní právní úpravou kárného řízení s exekutory. K žádné újmě v jejich základních právech tedy nedochází a před Nejvyšším správním soudem stanou ve stejné, tedy rovné „startovací“ pozici.
31. Vycházejí z naznačených hledisek ústavního posouzení dané věci, Ústavní soud nenalezl žádné argumenty, jež by odůvodňovaly vyhovění návrhu, ani neshledal rozpor napadených ustanovení s ústavním pořádkem České republiky. Proto návrh na zrušení přechodných ustanovení k části první, čl. II bodů 3, 4, 5, 6 a 7 zákona č. 183/2009 Sb. zamítl podle § 70 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. Rychetský v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2011 činí 8 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 177, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41, Právnické a ekonomické knihkupectví, Elišky Krásnohorské 14, tel.: 224 813 548; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.-fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.